

عنوان مقاله:

دریغ یاد (نوستالوژی) در شعر ۴ شاعر معاصر تاجیک

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 13، شماره 47 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

فروغ نفیسی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد گچساران، دانشگاه آزاد اسلامی، گچساران، ایران.

حسین اسماعیلی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد گچساران، دانشگاه آزاد اسلامی، گچساران، ایران.

رقیه ابراهیمی زاد - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد گچساران، دانشگاه آزاد اسلامی، گچساران، ایران.

خلاصه مقاله:

مردم تاجیکستان بعد از سال ها جدایی، از سرزمین کهن و مهد شاعران و دانشمندان بزرگ زبان فارسی در خراسان بزرگ، با بازیافتن استقلال، بار دیگر فرصت برگشتن به هویت اصلی خود را می یابند و درصدد سروسامان دادن به فرهنگ و ادبیات فارسی، این میراث گران بهای نیاکان ما، برمی آیند، و به آرزوی دیرین خود جامه عمل می پوشانند، با بررسی آثاری که شاعران این دیار، بعد از استقلال سروده اند، متوجه می شویم که اغلب این سرایندهگان، با یادآوردن گذشته ارزشمند خویش در روزگار خراسان بزرگ و برای آن چه که در این مدت جدایی از دست داده اند، حسرت می خورند و گله و شکایت از سرنوشت خویش دارند. به طوری که در آثار اخیر تعداد زیادی از شاعران تاجیکستان، دریغ یاد (نوستالوژی) و حسرت برای گذشته فرهنگ و زندگی اجتماعی گذشته آنان به خوبی آشکار است. در این مقاله با (روش توصیفی - تحلیلی) بررسی اشعاری از صدرالدین عینی، بازار صابر، گلرخسار صفی آوا و لایق شیرعلی از زاویه دریغ یاد می پردازیم. تا به عمق اندوهان علاقه مندی این شاعران مبارز و وطن پرست به فرهنگ و ادبیات فارسی سرزمین مادری پی ببریم.

کلمات کلیدی:

دریغ یاد، تاجیکستان، صدرالدین عینی، بازار صابر، گلرخسار صفی آوا، لایق شیرعلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1225262>

